

Ds. J.C. Philpot: Tijdens cholera: één ding is nodig

Auteur: Ds. J.C. Philpot (1802-1869)
Tekst: Brief aan een vriend
Bron: De Saambinder
Thema: Tijdens cholera: één ding is nodig

Ds. J.C. Philpot, bekend van de z.g. 'Philpot-gemeenten' in Engeland, voelde zich niet langer thuis in de Anglicaanse Kerk en preekte na zijn uittreding voor vriendenkringen, die zich ontwikkelden tot de Strict Baptist gemeenten. Die bestaan nog, maar zijn in omvang meestal gering geworden. Een van die vrienden was de herenboer Joseph Parry, een ouderling, aan wie hij een brief schreef naar aanleiding van de heersende cholera-epidemie. Deze brief is overgenomen uit een recent nummer van de Saambinder.

Stamford, 20 september 1849

Aan de heer Parry,

Ik ben door genade beter dan ik was na mijn bezoek aan Abingdon, maar niet zo goed als ik wel zou wensen. Ik was vorig jaar opmerkelijk goed om deze tijd van het jaar, en toen dacht ik dat ik bijna net zo gezond was als voor mijn ziekte in 1847. Maar ik vrees dat ik nooit meer een goede gezondheid zal genieten. Ik blijf echter preken zoals ik gewoon was, en ik ga de meeste dagen wandelen als het weer redelijk goed is.

Op het ogenblik zijn wij door genade bewaard gebleven voor de cholera. We hebben slechts één geval gehad in de stad en dat kwam tot ons, naar men vermoedt, vanuit Londen. In een dorp dichtbij Oakham is het zeer ernstig geweest. Ik hoop dat de Heere ons genadiglijk zal bewaren voor die vreselijke ziekte, die reeds zovele duizenden naar het graf heeft gesleept. Het is heel erg geweest in Plymouth en Devonport, maar door genade zijn zij die ons lief zijn te Stoke, tot nu toe aan de dood ontsnapt. Ik vind dat onze regering zeer te berispen is dat ze geen nationale bede- en boetedag heeft uitgeroepen. Achab en de stad Ninevé zijn daarvan Schriftuurlijke voorbeelden uit vroeger tijd. Daar wij persoonlijk en als natie geslagen worden, waarom zouden wij dan niet persoonlijk en als natie berouw tonen? Sommigen van mijn vrienden zijn het wat dit betreft niet met mij eens, maar ik denk dat mijn opvattingen Bijbels zijn.

De arme, lieve M'Kenzie is de rust ingegaan. Er zal, zo de Heere wil, een kort verslag van zijn laatste dagen verschijnen in de volgende 'Standard'. Hij is weggenomen in de bloei van zijn leven en we zouden wel kunnen zeggen: op het moment dat hij het nuttigst was. We kunnen waarlijk wel zeggen: 'Gods gedachten zijn niet onze gedachten', enz. Zijn dood bezorgt mij meer werk en

verantwoordelijkheid, maar gedurende enige tijd voor zijn dood moest ik het meeste werk al doen voor de 'Standard'. Ik heb al lang de voornaamste verantwoordelijkheid moeten dragen. Ik weet nauwelijks waar ik voor hulp moet uitzien in zijn plaats. Ik veronderstel dat ik voor het ogenblik de gehele last zal moeten dragen. Het is een taak die enig inzicht en ervaring vereist, zowel als enige mate van letterkundige bekwaamheid, en het is moeilijk om die allemaal in één persoon te vinden.

Mijn geest is de laatste tijd meer tot rust gekomen. Die zaak verontrust me nu niet veel meer. Ik geloof dat het een wettisch evangelie is. Het is zo'n godsdienst als waarmee de Galaten waren betoverd. We zien dat deze godsdienst dezelfde vruchten voortbrengt, namelijk: 'ze bijten en vereten elkaar'. Ik hoop op mijn eigen pad voort te gaan en niet bewogen te worden door wat er voor of tegen mij gezegd wordt. Het is zowel door kwaad gerucht als door goed gerucht dat predikanten hun weg moeten gaan. Het is genade als de eerste ons niet neerslachtig maakt en de laatste ons niet opgeblazen.

U hebt het mooiste weer gehad om de oogst binnen te halen en ik hoop dat u een goede oogst hebt gehad. De prijzen zijn echter erbarmelijk slecht voor de teler en ik vrees dat het zo zal blijven. Alle dingen schijnen uit hun evenwicht te zijn. Duizenden zijn afgesneden door de cholera. Ziekte overheerst in het algemeen, overal heerst ellende. En in het buitenland zijn er nog grotere rampen. Wat is het een genade om te midden van alle beroering en geharrewar eeuwige dingen op het oog te hebben – een Koninkrijk dat onbeweeglijk is! Binnen twintig jaar zal het waarschijnlijk weinig voor u uitmaken of tarwe in 1849 verkocht werd voor 20 of voor 40 shilling per zak. Het zal van veel groter belang zijn of uw ziel in de hemel is of in de hel. Wanneer de koude winden vanaf de heuvels over uw graf fluiten, of de warme zon erop blijft rusten, wat doet het er dan toe of de schapen goed of slecht verkochten op de markt. Als we ons meer bewust zouden zijn van de eeuwige dingen, dan zouden we ons minder bekommeren om tijdelijke dingen, 2 Korinthe 4:18. Het zijn slechts ons ongeloof en onze vleselijkheid die ons vastketenen aan de povere dingen van de tijd en het gevoel. 'Heere, vermeerder ons geloof'.

Door genade zijn wij allen goed gezond en dat is een grote weldaad, want de stad is vol ziekte, voornamelijk de pokken, en velen, vooral kinderen, zijn gestorven. Ik vind dat wij bevoorrecht zijn dat we een gezonde plek hebben om te wonen.

Uw zeer toegenegen J.C. Philpot